

Nagyszénásiak Gádoroson

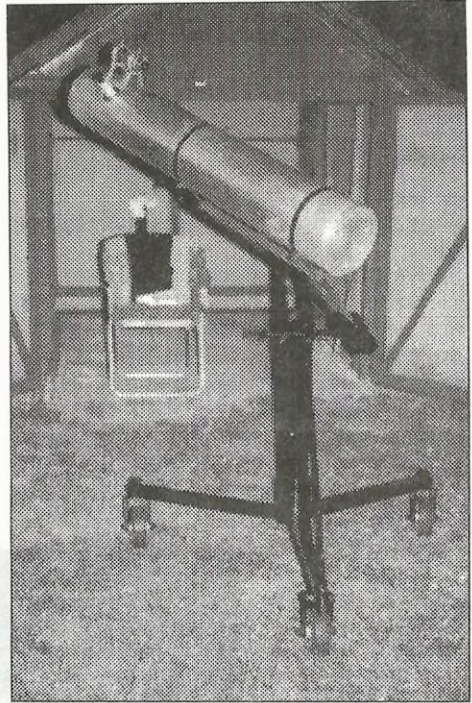
Szakkörünk igen jól működik, most már számítógépes programokkal is rendelkezünk. Minden második hétfőn tartjuk foglalkozásainkat. Rendszeresen tartunk bemutatókat, és ezektől a rendezvényektől függetlenül is mindenkor állunk az érdeklődők rendelkezésére.

A községi csillagdában 300 és 100 mm-es reflektorral folynak a bemutatók, portámon tükrös és lencsés távcsövekkel mutatom meg az érdeklődőknek az égbolt nevezetességeit, és Gádoroson is több tükrös és lencsés teleszkóp áll az érdeklődő rendelkezésére.

A nagyszénási szakkör rendszeresen átjár a szomszédos Gádorosra, Zahorecz István magáncsillagvizsgálójába.

A 20 cm-es tükrös távcső Zahorecz István tulajdona. A távcső három keréken könnyen mozgatható, és igen jól használható. Háttérben a műszerház.

Kiss György, Nagyszénás

Zahorecz István 20 cm-es Newton-reflektora

Horgosi amatőrök

A magyar-jugoszláv határtól két kilométerre délre található Horgos, ez a közel 8000 lakosú falu. Immáron lassan két éve, hogy felvirágozott a helyi amatőr-csillagász élet, így elérkezett az ideje, hogy röviden beszámoljunk a történetekről.

1994 őszén, a katonai nyilvántartáson keresztül jutott el hozzám a helyi általános iskola fizika tanára, Dobó László, hogy szeretne valamilyen kis csillagászati sakkört az iskolában, és ehhez kért segítséget. Konzultálva az MCSE vezetésével, végül is néhány Meteort, csillagászati évkönyvet és kisebb kiadványt tudtam támogatás gyanánt felajánlani. Egy helybéli amatőr (Fejős József) 8 cm-es távcsövével bemutatásokat szervezett a kisdia-koknak, akik nagyon hálás közönségnek bizonyultak (Horgos levegőjében egyébként kell lennie valami „csillagászatnak”, mert például nem csak e sorok írója, hanem a Belgrádi Csillagvizsgáló egykori — azóta már sajnos elhunyt — igazgatója, Teleki György is Horgosról származott).

1995 tavaszán — mint minden évben — ismét megszervezték a „Tudományt a fiataloknak” elnevezésű tanulmányi versenyt, amelyet általános és középiskolások számára tartanak meg. Különböző szekciók vannak, köztük csillagászat is. A versenyzőknek egy dolgozatot kell írniuk, amelyet egy hivatásosokból álló bizottság előtti előadás keretében meg kell védeni. Tanácsaim nyomán egy

hetedikes diáklány, Szécsi Viktória fedési változócsillagokat figyelt meg szabad szemmel (Algol) és egy 10x50-es binoklival (RZ Cas). Dolgozata olyan jól sikerült, hogy az országos versenyen kimagasló eredménnyel lett első helyezett. Ekkor már sejteni lehetett, hogy nem csak egy gyorsan elhaló kezdeményezésről van szó, hanem egy komolyabb támogatásra is érdemes, lelkes kis közösség alakult ki.

Idén tavasszal már ketten indultak a ringbe, Viktória ezúttal már komoly nyolcadikosként pulzáló változócsillagokat (T Cep, U Mon) figyelt meg és dolgozott fel, míg társa, a hetedikes Balabán Inez a Hyakutake-üstököst észlelte, rajzolta és fotózta (állókamerával). Valamikor májusban lesz a döntő meg-

mérettetés. Bármilyen is lesz az eredmény, már csak az öntevékenyen elvégzett gyakorlati munka is megérte az időt és fáradságot.

Képkünkön az „észlelő mag” látható, bal oldalt Balabán Inez, jobb oldalon pedig Szécsi Viktória. A műszerek: 80/1200-as refraktor, 20x60-as, 7x50-es és 10x50-es binokulár. Sok szerencsét a továbbiakhoz!

Kiss László